

andet Tings Flertal, til endelig Afslutning, og der har altsaa i det Finansaar, hvormed vi nu beskæftige os, som en nødvendig Konsekvens af alt hvad der er gaaet forud maattet foretages Suppleringsarbejder, dels til disse opførte Forters Bestyrelse — navnlig til deres Bestyrelse — og dels til Anskaffelse af Ammunition, noget, som vi ere overbeviste om, at i alt Fald dette høje Tings Flertal fuldt ud billiger er fket, idet man meget mere vilde misbillige, at der paa Hovedstadens Forsvar var bleven anvendt saa mange Benge, uden at man havde faaet noget færdigt ud deraf. Udvalgets Flertal tiltræder altsaa den Indstilling, som de to af dette Ting valgte Herrer Revisorer have udtrykt saaledes, at de indstille, at disse Beløb maa passere. — Endelig har jeg endnu en Bemærkning at gøre med Hensyn til en Indstilling fra de før nævnte Statsrevisorer, som findes i vor Betænkning Sp. 87—95, og som gaar ud paa, at hele den Udgift 1,904,844 Kr., som er anvendt til Juldførelse af Fortet paa Middelgrunden, og at endvidere en Post af 329,138 Kr. 41 Ore, som er anvendt til Juldførelse af Befæstningen paa Gladsaxe Plateauet ikke kunde passere, medens de Herrer Statsrevisorer Carsten Jensen og Dinesen indstille, at Bevillingen passerer, og Udvalgets Flertal tror ganske at kunne unblade — det er allerede fket ved de tidligere Spørgsmaal, som jeg har til ladt mig at fremdrage — nærmere at høre noget til Forsvar for, at disse Arbejder ere bragte i Udførelse, idet jeg derhos nu tror at turde udtale det Haab, at vi for Fremtiden ere færdige med den Slags Udgifter.

Endnu findes der i Udvalgets Betænkning Tillæg B. Sp. 95—96 en Bemærkning angaaende noget, som de højtærede Statsrevisorer have fremdraget. I deres Betænkning over Finansloven for 1894—95 have de fremdraget, at de ikke kunne se, at der foreligger nogen Redegørelse for den endelige Afvikling af Gendarmerikorpslet, hvilken dog efter Statsrevisorernes Formening maa have medført Udgifter i det første Kvartal af det paaagældende Finansaar. I den Anledning har Udvalget indhentet Oplysninger hos den højtærede Krigsminister, og Krigsministeriets Svarfrivelse, som findes trykt som Bilag til Betænkningen, gaar ud paa, at der ikke i Finansaaret 1894—95 andetsteds paa Regnskabet findes nogen Redegørelse, idet denne Redegørelse allerede havde været opført paa Statsregnskabet for 1893—94. Det viser sig nu ogsaa at det er rigtigt. Naar man tager Statsrevisorernes Betænkning for 1893—94, ser man deraf under § 22 Krigsministeriets Konto S. Udgifts-

poster, som ere indstillede til at passere, og som, naar man læser dem med en vis Forstaaelse, utvivlsomt vise sig at være den endelige Opførelse af Gendarmerikorpslet. Der findes i denne Betænkning for 1893—94 en Redegørelse for, at alle Gendarmeriets Heste ere solgte, og at deres Furrage, som specielt her opgjort, ogsaa er realiseret. Dermed er altsaa hele dette Spørgsmaal afgjort, det har foreligget ikke blot den ærede Statsrevision, som behandlede Statsregnskabet for 1893—94, men ogsaa dette Ting, og da dette Ting jo har frataltet Retten til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til hele Regnskabet for 1893—94, følger deraf efter Flertallets Formening, at der ikke bør være Tale om at følge det af de ærede Statsrevisorer stillede Forslag om, at man skulde anmode de kommende Statsrevisorer, altsaa Statsrevisorerne for Regnskabet for Finansaaret 1895—96, om de ikke vilde have den Godhed nærmere at undersøge denne Sag. Den behøver ingen Undersøgelse, den findes paa Regnskabet for 1893—94, er afviklet i Supplementsperioden og er gaaet ind som Restance paa Regnskabet for 1893—94, der har foreligget Tinget. Der kan altsaa efter Flertallets Mening ikke være Tale om, at dette Ting skulde kunne paa ny overdrage en Statsrevision at befatte sig med den Ting. Skulde en Statsrevision have med det at gøre, kunde det i alt Fald efter vor Formening ikke blive Statsrevisionen for 1895—96, thi ifølge Grundloven og Bestemmelserne om Statsrevisionen er det for hvert enkelt Finansaar der udnævnes Statsrevisorer — de vælges jo ogsaa for hvert Aar her i Tinget — men da maatte man anmode de Herrer Statsrevisorer, som have haft med Regnskabet for 1893—94 at gøre, om de ikke vilde se nærmere efter, hvorvidt de have været tilstrækkelig opmærksomme paa de Udgifter, som ere foranledigede derved. Det er imidlertid en Udvej, som Udvalgets Flertal paa ingen Maade kan anbefale, idet vi antage, at dette Spørgsmaal for dette høje Tings Bedkommeude er endelig afgjort ved den Vedtagelse, som fandt Sted her den 15de Januar forrige Aar, og hvorved dette Ting erklærede ikke at ville gøre noget Ansvar gældende i Anledning af Regnskabet for 1893—94.

Jeg skal nu slutte med at gøre en Bemærkning med Hensyn til noget nyt, som er kommet ind paa den foreliggende Betænkning. Jeg tænker herved paa den ærede Statsrevisions Bemærkninger angaaende Regnskabet for Landsbyggeanstalterne; de findes i Slutningen af Betænkningen, Bag. 489 ff., og ere første Gang affattede i Henhold til den Bestemmelse i Loven af 1ste Marts